

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1932 kl. 12.³⁰ e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående begravningshjälp efter avliden pensionstagare av marinens stammanskap.

I en till riksdagen avliden, den 22 januari 1932 dagtecknad proposition nr 50, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att, med upphävande av det av 1917 års riksdag enligt dess skrivelse nr 10 meddelade beslutet i fråga om begravningshjälp efter avliden pensionstagare av marinens stammanskap, besluta, att sådan begravningshjälp skall utbetalas enligt bestämmelserna i § 9 reglementet den 31 oktober 1879 (nr 63) för pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap.

Reglementet den 31 oktober 1879 (nr 63) för pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap innehåller i § 9 bestämmelser, enligt vilka i begravningshjälp efter avliden pensionstagare består två månaders pension.

Dessa bestämmelser äga allttjämt tillämpning — förutom på viss personal av lots- och fyrstaten, som enligt äldre stadganden åtnjuter pension genom flottans pensionskassa — även på de vid marinen anställda förmän bland daglönare, sjukvaktare och övriga daglönare. Däremot gälla beträffande pensionstagare av marinens stammanskap sedan år 1917 särskilda bestämmelser i fråga om begravningshjälpens belopp. Nämnda års riksdag (R. skr. nr 10) medgav nämligen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 268, att begravningshjälp efter avliden pensionstagare av marinens stammanskap finge utgå med 75 kronor.

Vid tiden för 1917 års riksdags nyss omförmälda beslut ägde marinens manskap uppbära pension genom flottans pensionskassa allenast jämlikt förenämnda reglemente av den 31 oktober 1879 jämte förhöjning i pensionen enligt kungörelsen den 13 augusti 1909 (nr 109). Det högsta pensionsbelopp, som kunde utgå enligt dessa författningar, utgjorde 360 kronor årligen, och den högsta begravningshjälp, som enligt förut återgivna stadgande i § 9 av samma reglemente kunde utgå, var följaktligen 60 kronor. Riksdagens medgivande till utbetalande av begravningshjälp till belopp av 75 kronor innebar alltså en höjning av begravningshjälpens belopp.

Genom sedermera tillkomna bestämmelser angående pensionstillägg och pensionsförhöjning m. m. hava emellertid pensionerna för marinens stammanskap undergått en väsentlig förhöjning. Det *lägsta* pensionsbelopp, som sålunda nu utgår till avskedad beställningshavare, utgör 804 kronor eller 67 kronor för månad, och det *högsta* pensionsbeloppet utgör 1,404 kronor eller 117 kronor för månad. Såsom härav framgår understiger den enligt 1917 års riksdags beslut utgående begravningshjälpen, 75 kronor, avsevärt icke allenast det högsta belopp, nämligen 234 kronor, utan även det lägsta belopp, nämligen 134 kronor, som skulle i begravningshjälp utgå till stärbhus efter avliden pensionstagare av marinens stammanskap, därest denna förmån beräknades jämlikt stadgandet i § 9 av 1879 års pensioneringsreglemente.

Direktionen över flottans pensionskassa har i skrivelse den 28 april 1931 — med framhållande att direktionen på grund av det av 1917 års riksdag meddelade beslutet angående beloppet av begravningshjälp efter pensionstagare av marinens stammanskap vore förhindrad att i begravningshjälp efter sådan pensionstagare utbetala högre belopp än 75 kronor, trots att detta belopp understege vad som skulle utgå vid tillämpning av § 9 i 1879 års reglemente — hemställt, att sådan begravningshjälp ånyo finge utgå enligt sistnämnda författningsrum. Till stöd för sin framställning har direktionen åberopat, att ett bidrag med 75 kronor till begravningen av nu ifrågakvarande pensionärer måste anses alltför lågt samt att i andra liknande fall väsentligt högre belopp utginge. Sålunda utgaves begravningshjälp till efterlevande efter de vid marinen anställda förmän bland daglönare, sjukvaktare och övriga daglönare m. fl. med lägst 136 kronor och högst 210 kronor, varjämte enligt förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, begravningshjälp utginge med högst 300 kronor och enligt gällande avlöningsreglemente för fast anställt manskap vid försvarsväsendet den 11 maj 1928 (nr 128) — därest avliden beställningshavares begravning icke verkställdes genom vederbörande myndighets försorg — utbetalades begravningshjälp med högst 211 kronor 20 öre.

Marinförvaltningen och *statskontoret* hava icke haft något att erinra mot den av direktionen över flottans pensionskassa gjorda framställningen.

Föredragande *departementschefen*, som i likhet med direktionen funnit den nu bestämda begravningshjälpen — 75 kronor — efter avliden pensionstagare av marinens stammanskap alltför låg, har tillstyrkt direktionens omförmälda framställning och härvid meddelat, att vid ett bifall till densamma begravningshjälpen i förevarande fall komme att utgå med ett belopp av lägst 134 kronor och högst 234 kronor.

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

I likhet med föredragande departementschefen och de i ärendet hörda myndigheterna finner utskottet skäligt, att begravningshjälpen efter avliden

pensionstagare av marinens stammanskap, nu utgående med ett belopp av 75 kronor, förhöjes. I sådant avseende har utskottet intet att erinra mot det i föreliggande proposition framlagda förslaget, att bestämmelserna i § 9 i 1879 års reglemente för pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap ånyo bringas i tillämpning för ovannämnda personal. Med biträdande av Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning får utskottet sålunda hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 23 februari 1932.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *C. E. Svensson*, *Gustafsson* i Stensholm, *Johansson* i Östersund, *Johansson* i Friggeråker, *Ström* i Lidköping, *Stendahl* och *Lindström*;

från andra kammaren: herrar *Svensson* i Betingetorp, *Höglund* i Göteborg, *Ryberg*, *Leffler*, *Törnkvist* i Bjuv, *Svedman** och *Paulsen*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.